

IMA

Cheryl C. Lant nőtestvér

az Elemi általános elnöke

EOSZ esti beszélgetés fiatal felnőttek számára • 2007. szeptember 9.
Brigham Young Egyetem

Ma esti beszélgetésünket egy történettel szeretném kezdeni, melyet mindannyian ismerünk. Egy nagyvárosban élő fiatal férfiről szól. Ez a város sok szempontból hasonlított azokra a városokra, melyekben manapság lakunk. Forgalmas volt és zajos, tele emberekkel, akik jártak-keltek, végezték a munkájukat, és szórakoztak – emberekkel, akik zavartan és idegesen próbáltak megfelelni az őket körülvevő élethelyzeteknek. Egy kísértéssel teli város volt ez. Sokféle hang próbálta magára vonni a figyelmét – hangok, melyek csalogatták őt, hogy foglalkozzon önző vágyaival, anyagi dolgokkal, hatalommal, hírnévvel és az élvezetekkel; hangok, melyek arra biztatták, hogy itt-ott csaljon és hazudjon egy kicsit; és gúnyosan próbálták rávenni, hogy tegyen meg ő is bizonyos dolgokat, hiszen mindenki azt teszi.

Ennek a fiatal férfinak sokféle döntést kellett meghoznia. Volt egy családja, egy család, mely valószínűleg nagyon hasonlított sokunk családjára. Egy olyan család volt ez, amelynek megvoltak a maga erősségei és gyengeségei. A szülei jó emberek voltak, akik komolyan vették azon feladatukat, hogy helyes tantételeket tanítsanak a gyermekeiknek, és arra vágytak, hogy gyermekeik az Urat kövessék. Ezen törekvésük közben időnként valószínűleg hibáztak. Az apa papsági vezető volt. Szorgalmasan végezte a családi és egyházi feladatait. A család néhány gyermeke tisztelettudó és engedelmes volt. Mások a saját fejük után akartak menni, és azt tenni, amit ők akarnak, pont, mint a mi családjainkban.

Ez a fiatal férfi olyan volt, mint ti, fiatalok, akik ma este itt vagytok: Derűs, megfontolt, tisztelettudó, szorgalmas és engedelmes. Szerette a szüleit és a családját, és szerette az Urat. Jó döntéseket akart hozni. Mint a legtöbben közületek, hallgatott az apjára. De nehéz volt. És idővel egyre nehezebb és nehezebb lett. Édesapja szavai távol tartották a barátaitól és az őt körülvevő világtól. Ő maga is tudni akarta, hogy igaz-e mindaz, amire az édesapja tanította őt.

A szentírásokban elolvashatjuk, hogyan tette ezt, és mi történt: „[H]atalmas vággyal... rendelkezvén az iránt, hogy Isten rejtelseit megismerjem, fohászoktam

tehát az Úrhoz; és íme, ő meglátogatott engem, és meglágyította a szívemet, úgyhogy én mindazokat a szavakat elhittem, amit atyám mondott” (1 Nefi 2:16).

Ez a fiatal férfi, életbevágó döntésekkel szembesülvén, alázatosan Mennyei Atyjához fordult imában, és választ kapott az imájára. E fiatal férfit Nefinek hívták.

Nefinek egy döntést kellett hoznia az életében. Ez nagyon hasonlított azokra a döntésekre, melyeket nekünk is naponta meg kell hoznunk. Bár a mi világunk látszólag nagyon különbözhet az övétől, a hatások, melyek érték őt, nagyon hasonlítottak azokra a hatásokra, amelyek minket érnek. Választania kellett a világ és az Úr dolgai között. Ugyanilyen döntéseket kell nekünk is meghoznunk. Nefi úgy döntött, hogy az Úr kezébe helyezi az elméjét és az akaratát. Úgy döntött, hogy imában fordul az igazság és az igazlelkűség egyetlen valódi forrásához; azt választotta, hogy meghallgatja az Úrtól kapott válaszokat, és engedelmeskedik. Ez az egyszerű tett, az ima, nem csak egy lehetőségekben és áldásokban gazdag nagyszerű élet ajtaját nyitotta meg Nefi előtt, de példaként szolgál a mi mindennapi életünkre vonatkozóan is.

Nefi maga tanította az 1 Nefi 19:23-ban, hogy „minden szentírást [vonatkoztassunk] magunkra..., hogy az hasznunkra és okulásunkra legyen”. Így tehát ma este az evangéliumnak eme nagyszerű tantételéről fogunk beszélgetni, melyet Nefi szemléltetett. Az imáról fogunk beszélgetni. Hogy megértsük, a szentírásokhoz és a prófétákhoz fordulunk. A saját életünkre fogjuk „vonatkoztatni” ezeket a tanításokat.

Eközben pedig, kérlek, gondolkozzatok el az imán a saját életetekben, és őszintén és komolyan gondoljátok végig, hogy miként válaszolnátok az általam feltett néhány kérdésre, melyek így szólnak: Miről imádkozzak a saját életemmel kapcsolatban? Mikor és hogyan imádkozhatok? Amikor imádkozom, elszántan és hittel imádkozom? Érzem, hogy az imáim meghallgatásra találnak? Tényleg hiszek benne, hogy az Úr válaszolni fog nekem? Megértem, miképpen érkeznek az imára kapott válaszok? Felismerem és elfogadom a válaszokat,

még akkor is, ha nem egyeznek azzal, amit én akarok? Megértem, hogy mit jelent türelmesen várni az Úrra? Igaz szándékkal imádkozom, összeegyeztetve ezáltal az életemet a kapott válaszokkal? Megyek, és megteszem-e, amit a válaszban kaptam?

Mielőtt azonban megválaszolnánk e kérdéseket, beszéljünk az ima tantételéről! Az ima egyszerűen az a folyamat, mely által kommunikálhatunk Mennyei Atyánkkal. Ez egy kétirányú kommunikáció. Richard G. Scott elder azt tanította, hogy az ima „Mennyei Atyánk mennyei ajándéka minden lélek számára” (*Liahóna*, 2007. máj., 8.). Nem számít, kik vagyunk, hol vagyunk, mire van szükségünk, vagy mit tettünk, nem vagyunk egyedül. Van egy szerető Mennyei Atyánk, aki a rendelkezésünkre áll, ha Hozzá fordulunk.

Az ima sok mindenre képes. Az ima által kifejezhetjük a hálánkat. Vigaszt és békét nyújt. Az ima által vagyunk képesek bizonyosságot szerezni. Segít rendezni az érzéseinket és a gondolatainkat, amikor kifejezzük az aggodalmainkat és a vágyainkat Mennyei Atyánknak. Konkrét válaszokat kapunk általa. Elménk megvilágosodhat, hiszen a kinyilatkoztatás a személyes imán keresztül érkezik. A bűnbánat imával kezdődik, ima által tudhatjuk meg, hogy megbocsátást nyertünk, és az ima segíthet nekünk, hogy megbocsássunk magunknak és másoknak. Az ima útbaigazítást adhat számunkra. Segíthet nekünk a döntéshozatalban.

Nagyon különleges módokon kaphatunk segítséget. Az ima által mind lelkileg, mind pedig testileg erőt kaphatunk. Az ima képes megvédeni minket az ártalom és a gonoszság minden forrásától. Minden lelki ajándékot az őszinte ima segítségével kaphatunk meg. Az élet minden kérdésére megtaláljuk a választ, ha imában kérjük. Tudom, hogy az imában gyógyító erő rejlik – gyógyulás, ami a fizikai szükségleteket illeti, valamint a lelki gyógyulás is.

Az ima bevonja az egyént – titeket és engem –, valamint az egész Istenséget. Az Istenség mindhárom tagja közreműködik benne a következőképpen: amikor Mennyei Atyánkhöz imádkozunk Jézus Krisztus nevében, aki a szószólónk, akkor Mennyei Atyánk a Szentlélek által válaszol. A Szentlélek az, akin keresztül érezzük az Atya és a Fiú szeretetét.

Szeretném, ha tudnátok, hogy ezek az imával kapcsolatos tantételek igazak. Ezeket a tantételeket megtaláljuk a szentírások tanításaiban, valamint a próféták szavaiban. Személyes bizonyosságom van az ima erejéről,

mert saját életem során rengetegszer megtapasztaltam az ima áldásait. Amiről azonban ma este igazán beszélni szeretnék, az, hogy miként éreztek az imáról a saját életekben, hogyan használjátok azt a mennyei hatalmak eléréséhez. Hogy ezt megteheszük, térjünk vissza azokhoz a korábbi kérdésekhez:

Miről imádkozzak?

Az első kérdés: Miről imádkozzak a saját életemmel kapcsolatban?

Gondold át, hogy hol tartasz most éppen az életedben. Vannak dolgok, melyeken aggódsz? Szoktad magad lesújtva vagy zavarodottnak érezni? Biztos vagyok abban, hogy vannak kihívásaid és aggályaid. Mik ezek? A Mormon könyvében Amulek megtanít néhány dolgot, melyről imádkoznunk kellene. Miközben együtt elolvassuk ezt a szentírást, jegyezd fel a konkrétan említett dolgokat. Az Alma 34. fejezetének 17–26-os verseiből fogunk olvasni:

„Testvéreim, adja hát az Isten, hogy elkezdjétek gyakorolni a bűnbánathoz vezető hiteteket, hogy elkezdjétek szólítani az ő szent nevét, hogy irgalommal legyen irántatok;

Igen, fohászokjtok hozzá irgaloméért; mert neki hatalmában áll megszabadítani.

Igen, alázokjtok meg, és ne szűnjétek meg imádkozni hozzá.

Fohászokjtok hozzá, amikor a mezőiteken vagytok, igen, mind a nyájaitokért.

Fohászokjtok hozzá a házaitekben, igen, egész háza népetekért, reggel, délben és este is.

Igen, fohászokjtok hozzá ellenségeitek hatalma ellen.

Igen, fohászokjtok hozzá az ördög ellen, aki ellensége minden igazlelkűségnek.

Fohászokjtok hozzá mezeitek terméséért, hogy bővelkedjétek azokban.

Fohászokjtok mezeitek nyájaiért, hogy gyarapodjanak.

De ez még nem minden; ki kell öntenetek lelketeket a szobáitokban, és a titkos helyeitekben, és a vadonban.”

Ad ez néhány javaslatot arra, hogy miért imádkozunk? Számomra úgy tűnik, azt javasolja, hogy minden szükséges dologról imádkoznunk kell.

Alma irgalomért imádkozott, hogy megszabadulhasson. Azt kérte, hogy az engesztelés hatással legyen az életére. Bűnbánatot tartott. Imádkozott a családjáért, a javaiért és azért, hogy sikerrel járjanak. Védelemért imádkozott a sátán és a kísértések ellen. Azt hiszem, amikor megmondták neki, hogy imádkozzon a belső szobájában és titkos helyein és a vadonban, az Úr nem csak arról beszélt, hogy milyen helyszíneken imádkozhat – vagy legalábbis nem csak helyszínekről. Szerintem azt mondta Almának, hogy menjen a szívében és az életében lévő titkos helyekre, és imádkozzon az összes személyes gondja és gyengesége miatt.

Ha ezt a szentírást a saját életünkre vonatkoztatjuk, sok mindent találhatunk, amiről imádkozhatunk. Számotokra lehetnek ezek olyan dolgok, mint például a tananyag; a hivatás megtalálása; egy érdekes, és talán örökkévaló társ találása. Mi a helyzet a családalapítással és az otthonteremtéssel? Mi a helyzet az egészségetekkel? Mi a helyzet a saját személyes érdemességetekkel? Beletartozhat a személyes bizonyosságok, azon vágyatok, hogy megtudjátok, hogyan szolgáljátok Őt, valamint azon szükségletek, hogy bűnbánatot tartsatok és megerősödjötek a kísértés ellen? Vajon azt sugallja-e, hogy imádkoztok a Szentlélekért, hogy minden dologban vezessen benneteket?

Amikor imádkozunk, figyeljünk, hogy ne csak azokért a dolgokért imádkozunk, amit mi akarunk. El kell jutnunk odáig, hogy olyasmért imádkozunk, amit az Úr szeretne a számunkra. Amikor ezt tesszük, lényegében rábízunk az életünket. Ezzel azt mondjuk: „Ezt nem tudom egyedül megtenni. Nem szeretném egyedül megtenni. A Te módodon szeretném tenni!”

Mikor és hogyan imádkozhatok?

Ez elvezet minket a második kérdéshez: Mikor és hogyan imádkozhatok?

Természetesen megvannak a rendszeres imáink, melyekre mindegyikünket megtanítottak: a személyes esti és reggeli imák. Vannak családi imáink és imák, melyek a gyűléseinket kísérik. Ezeket az imákat tanították meg számunkra legelőször. Ha nem vigyázunk, ezek rutinszerűvé, sőt, akár gépiessé is válhatnak.

Hányszor van az, hogy elmondunk egy gyors reggeli imát, majd felpattanunk, és kisietünk az ajtón úgy, hogy többé eszünkbe sem jut az az ima? Hányszor alszunk el az esti ima alatt, vagy hányszor hagyjuk ki úgy, ahogy van, csak mert oly fáradtak vagyunk?

Amikor átgondoljuk, hogy kihez beszélünk, amikor imádkozunk, hogy Ő mi mindent tett értünk, és hogy mennyire függünk Tőle, akkor lesz egy kis időnk a gondolkodásra. Ha időt szakítunk a gondolkodásra imádkozás közben, az lehetőséget ad a Lélek számára, hogy szóljon hozzánk.

A családi imák erőteljesek tudnak lenni. Képesek egyesíteni a család tagjait és megerősíteni őket a kihívások idején. Védelmet nyújthatnak. Vigaszt és békét adhatnak. Amikor a gyermekeink a missziós területen voltak, kiszámoltuk, hogy mennyi az időeltérés az otthonunk és a területük között, majd azt, hogy náluk mikorra esik az az időpont, amikor itthon családként imádkozunk, hogy pontosan tudják, mikor imádkozunk értük. Sokan közülük elmondták, hogy érezték az imáinkat, és hogy a legszükségesebb pillanatokban azok különleges módokon erősítették meg őket.

A szentírások azonban azt tanítják, hogy nem csak ezeken az előírt módokon közeledhetünk Mennyei Atyánkhoz. Az Alma 34:27 ezt írja: „Igen, és amikor nem fohászkodtok az Úrhoz, szívetek akkor is legyen tele, folyamatosan imában fordulva hozzá a jölétetekért...”

Mindig lehet egy ima a szívünkben. Mít jelent ez?

Azt hiszem, ez egy olyan hozzáállás, mikor a lelkünk a menny felé fordul: Mennyei Atyánkhoz. Ezek a „köszönöm”, „kérlek, segíts nekem”, „mi a helyes, mit tegyek?”, „mit mondjak?”, és az „úgy sajnálom!” röpke, ám annál mélyebb érzései. Ez a vigaszért, erőért és útmutatásért való vágyakozás, amikor egy helyzet kelletlen közepén vagyunk. Ez a boldogság és az öröm érzése, amikor valamit gyönyörűnek találunk. Ez annak elismerése, hogy a Szentlélek munkálkodik az életünkben. Ez szívünk kitérása a folyamatos kommunikáció felé. Az effajta imádság többé-kevésbé állandó lehet, ha engedjük. Ezt a tevékenységeinkkel, a környezetünkkel és szívünk állapotával irányíthatjuk.

Mik azok a dolgok, amelyek ezt megakadályozhatják? A hangos és folytonos zenehallgatás. Még a jó zene is válhat csupán zajjává, ami elfojthat egy imádsággal teli gondolatot, még mielőtt az megfogalmazódna az elménkben. Ha kaósszal, zűrzavarral és felfordulással vesszük körül magunkat, az elnyomhatja a Lelket. A mindennapokkal való túlzott elfoglaltság és az amiatti idegeskedés elterelheti figyelmünket a mennyekről. Ha megengedjük magunknak, hogy olyan helyeken legyünk, ahol a Lélek nem tartózkodhat, az akadályozza

az imáinkat. Ha helytelen és ízléstelen képeket engedünk az elménkbe az interneten, a moziban, a tévében vagy az olvasmányainkon keresztül, az megszakítja a mennyel való összeköttetésünket. Ha dühösek, ingerültek vagy idegesek vagyunk mások miatt, az bezárhatja a szívünket.

„De hiszen – mondhatjátok – ezek a dolgok mindennapos részei az életünknek. Hogyan kerülhetjük el őket?” Hiszem, hogy ezek a dolgok akkor lesznek az életünk részei, ha engedjük. Mi irányítjuk a dolgokat, vagy legalábbis megtehetjük.

Nagyon fontos, hogy mindannyian átgondoljuk az életünket és azt, hogy mit kell tennünk azért, hogy kiérdemeljük a menny áldásait. Észre fogjuk venni, hogy mennyire közel is van a menny, ha kinyújtjuk felé a kezünket. Ez a tett már önmagában segíthet, hogy a Lélek dolgaival összhangba hozzuk az életünket. Minél közelebb vagyunk a Lélekhez, a szívünk annál inkább kinyílik és Mennyei Atyánk felé árad. Engem a szív imája közelebb tart az Úrhoz, mint bármi más, amit tehetek. És bárhol, bármikor végezhetem. Ez egy mentőkötél a számomra.

Elszántan és hittel imádkozom?

A következő kérdésünk: Amikor imádkozom, elszántan és hittel imádkozom?

Lapozzunk vissza az Alma 34: 17–27-hez. Ez az egész szentírásrész azt jelzi, hogy elszántnak és hittel telinek kell lennünk. Figyeljétek meg e szavakat: „gyakorol[játok] a... hitet”, „szólít[sátok] az ő... nevét”, „fohászokodjatok hozzá”, „öntsétek ki] lelketeket”, „[forduljatok hozzá] imában”. Ez több csupán egy kötelességből, gyorsan elmondott imánál.

Minden imának mélyen az elménkből és a szívünkből kell jönnie. Milyen sértő lehet az Úr számára – aki olyan sok mindent ajánlott fel nekünk, és aki minden áldást megad, ami „szükséges számunkra” –, ha elsietjük az imáinkat, elalszunk közben, vagy hagyjuk, hogy gondolataink csapongjanak, a szavaink hétköznapiak vagy tiszteletlenek legyenek, a nem helyénvaló nyelvezet helyett. Milyen gyakran feledkezünk el Róla egészen, míg valami fontos szükségletünk nem támad?

Néha az imáink sürgős segítségért való könyörgések. Emlékszem az egyik ilyen imámra, amikor eltűnt a hároméves kisfiam. A kertünkben játszadozott a többi gyerekkel. Csak egy pillanatra vettem le

róla szemem, hogy megnézzem a kisbabánkat. De hirtelen eltűnt.

Azonnal kétségbeesetten imádkoztam segítségért. Az a gondolatom támadt, hogy egy három háztömbnyire lévő társasház úszómedencéjénél van.

Nos, még sosem járt annál a medencénél. Még soha nem volt abban a házban sem. A medence egy épületben volt, és mindig zárva tartották. Azt sem tudta, hogy létezik. Az érzés azonban erős volt.

Futva kiáltottam a tízéves fiamnak, aki éppen biciklizett, hogy amilyen gyorsan csak tud, tekerjen a medencéhez. Amikor odaért, ott találta a kisöccsét egy másik, hasonló korú kisfiúval, aki tudott a medencéről, és éppen a medence sekély felének irányába tartott. Teljesen fel voltak öltözve, cipőjük is rajtuk volt, és bár az ajtó nyitva volt, senki más nem tartózkodott a közelben.

Imáink néha hevesek, és azonnal szükségünk van válaszra! Szerencsére nem minden ima ilyen. Amikor rendszeresen járulunk az Úr elé imában, Ő ott lesz, amikor azonnal szükségünk van ról!

Úgy tűnik, hogy a buzgó imádság elősegíti a hitet abban, hogy az ima válaszra találhat. Néhányunk számára a hit egyszerű és gyermeki. Talán szeretetből fakad, vagy abból, hogy soha nem lett próbára téve. A legtöbbször számára a hit valami olyasmi, amin folyamatosan dolgoznunk kell, hogy meglegyen. Talán egyszerű hitet merítünk egyetlen élményből, de legközelebb, mikor a hitünk próbára tétel, úgy tűnik, újra előlről kell kezdenünk az egészet, hogy bízzunk az Úrban. De megígérem, hogy ha imádkoztok, hívén abban, hogy Mennyei Atyánk ott van, hogy Ő szeret titeket, és Ő képes megválaszolni minden imát, a hitek nőni és erősödni fog, és el fogtok jutni arra a pontra az életetek során, amikor tudni fogjátok, hogy ezek a dolgok igazak. A bizalom a hit kezdete.

Valóban elhiszem, hogy az imáim meghallgatásra találnak, és hogy Mennyei Atyám válaszolni fog nekem?

Következő kérdés: Valóban elhiszem, hogy az imáim meghallgatásra találnak, és hogy Mennyei Atyám válaszolni fog nekem?

Hadd meséljek egy kisfiú imájáról. Braydennek hívják. Abban az időben még nagyon fiatal volt, öt-hat éves.

A családjával olvasta a Mormon könyvét. A család minden nap olvasott néhány verset, majd családként imádkoztak.

Egy nap Moróni 10:4 szavait olvasták: „És amikor ezeket a dolgokat megkapjátok, arra buzdítalak benneteket, hogy Krisztus nevében kérdezzétek meg Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy nem igazak-e ezek a dolgok; és ha őszinte szívvel, igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdeztek, akkor ő a Szentlélek hatalma által ki fogja nektek nyilvánítani ennek igazságát.”

Brayden volt a soros az asznapi imában. A megszokott módon, a szokásos szavakkal kezdte az imáját, de utána mondott valami mást is. Ezt mondta: „Mennyei Atyánk, igaz a Mormon könyve?” Ezután hallgatott.

Olyan hosszú ideig hallgatott, hogy az édesapja rápillantott, hogy szüksége van-e segítségre az imája befejezéséhez. De nem volt rá szüksége. Végül egyszerűen ezt mondta: „Köszönöm, Mennyei Atyám”, majd befejezte az imáját. A Lélek elárastotta azt az otthont, és az egész családnak bizonyosságot tett a szentírások igaz voltáról. Egyszerű, gyönyörű, hívő ima volt az övé.

Ti is Isten gyermekei vagytok, mint Brayden. Nagyon értékesek vagytok számára. A szentírásokban újra és újra megparancsolta, hogy „mindig imádkozzunk”. Biztosította számunkra az engesztelést, hogy hazavezethessen bennünket. Miért ne válaszolna hát az imáinkra? Válaszolni fog, megígérem! De talán nem az Urat kell kérdőre vonnunk. Hanem a saját érdemességünket. Talán nem értjük, hogy Isten miképpen válaszol az imáinkra, és emiatt támadnak kétségeink.

Hogy jobban megérthessük és megválaszolhassuk, hogy Mennyei Atyánk miképpen válaszol az imáinkra, nézzük meg ezt és a következő három kérdést, azaz:

„Megértem, miképpen jönnek az imára kapott válaszok?”

„Felismerem és elfogadom a válaszokat, még akkor is, ha nem egyeznek azzal, amit én akarok?”

„Megértem, hogy mit jelent türelmesen várni az Úrra?”

Amikor alkalmassá tesszük magunkat a személyes érdemesség által, Mennyei Atyánk mindig válaszol az imáinkra. Kérlek, jegyezzétek meg az *alkalmassá tesz* kifejezést! Keményen kell próbálkoznunk, hogy érdemeseleg legyünk az Úr áldásaira.

Harold B. Lee elnök azt mondta: „Ha áldást akartok, akkor ne csak annyit tegyetek, hogy letérdeltek és

imádkoztok. Készítsétek fel magatokat minden elképzelhető módon, hogy érdemessé váljatok az áldásra, melyet kerestek” (*Stand Ye in Holy Places* [1974], 244).

Közel kell lennünk a Lélekhez, hogy tudjuk, miért imádkozzunk, és hogy képesek legyünk felismerni az Úr válaszait. Ez nem jelenti azt, hogy tökéletesnek vagy majdnem annak kell lennünk ahhoz, hogy imádkozzunk, és válaszokat kapjunk. Ez azért van, mert az ima az egyik módja annak, ahogyan bűnbánatot tarthatunk, és ahogyan tökéletesedhetünk.

Mennyei Atyánk nem csak válaszol az imáinkra; úgy válaszol rájuk, hogy az örökkévaló áldást hozzon ránk. Ez egy tökéletesen igaz tantétel. De sokféleképpen kaphatunk választ az imáinkra. Talán igent mond. Talán nemet. Mondhatja, hogy most nem. Néha úgy érezhetjük, hogy egyáltalán nem válaszol nekünk, mert nem ismerjük fel a válaszát. Bízunk kell az Úrban, és az Ő időzítésében. Meg kell tanulnunk felismerni a választ, amikor azok jönnek.

Néha a válaszok kis lépésenként jönnek, hogy erősítsék a hitünket. Dallin H. Oaks elder azt mondta: „Nem erőltethetjük a lelki dolgokat. Ennek így kell lennie. Az életünk azon célja, hogy tapasztalatot szerezzünk és hitet fejlesszünk ki, megghiúsulna, ha Mennyei Atyánk azonnal felvilágosítást adna nekünk minden kérdéssel kapcsolatban, vagy minden cselekedetünkben irányítana bennünket” (*The Lord's Way* [1991], 36).

Néhány választ már megkaptunk, és az Úr ránk bízta, hogy aszerint cselekedjünk. Néha azt kérjük, hogy segítsen választanunk két egyformán jó dolog közül, az Úr pedig lehetőséget ad, hogy használjuk önrendelkezésünk isteni hatalmát.

Talán azon sürgős vágyunk során, hogy konkrét választ kapjunk egy imáinkra, nem vagyunk hajlandóak az Úr kezébe helyezni az életünket, és elfogadni a kapott válaszokat. Azt akarjuk, amit mi akarunk, és azt azonnal!

A problémánk talán abban rejlik, hogy nem ismerjük fel, hogyan jönnek a válaszok. Tudjuk, hogy néhány imára látványos módokon érkezik a válasz, mint például Joseph Smith első látomása esetében, ám legtöbbször a válaszok sokkal csendesebben érkeznek. A Tan és a szövetségek 8:2–3-ban két módról olvashatunk, ahogyan az Úr válaszol az imáinkra:

„Igen, íme, elmédben és szívedben szólok majd hozzád a Szentlélek által, amely reád száll és a szívedben lakozik.

Most íme, ez a kinyilatkoztatás lelke.”

Az első említett mód az, hogy az elménkben szól. Ezek a válaszok a Szentlélek halk és szelíd hangján keresztül érkeznek, gondolatok, ötletek és tudás formájában. Ezek lehetnek az inspiráció felvillanásai, melyet azonnal felismerünk, vagy ötletek, melyeket ki kell dolgoznunk, és melyek idővel fejlődnek. Általában egy kellemes érzés kíséri őket.

A másik említett mód pedig a szívünkben történik. Ennek inkább az érzéseinkhez van köze. Kaphatunk negatív, zavaros érzéseket, melyek arra figyelmeztetnek, hogy a válasz: nem. Vagy lehetnek az érzések édes, békés, megerősítő és vigaszt nyújtó érzések. Ezek az érzések azt jelentik, hogy a válasz: igen. Ezeket az érzéseket időnként egy heves, égető érzéshez hasonlítják, mely azonban lehet nagyon gyengéd érzés is.

A kulcstantétel itt az, hogy megparancsolták nekünk, hogy imádkozzunk Mennyei Atyánkhoz. Ő minden imát hall. Úgy fogja megválaszolni az imáinkat, ahogyan az nekünk a legjobb. Amikor ezt tudjuk a szívünk mélyén, akkor nem csüggedünk, és nem fordulunk el Tőle. Amikor a válaszok nem ismerhetők fel azonnal, hithűek maradunk és kitartóak – állandóan imádkozva, hogy felismerjük az Ő ösvényeit. A Lélek segíthet nekünk, és megtanuljuk, hogyan ismerjük fel azt, hogy miként érkeznek a válaszok, és mik azok. Ez mindenki számára más lehet, és még az egyes tapasztalatainkban is különbözhetnek. Tudom, hogy ha alkalmassá tesszük magunkat, hogy a Szentlélek folyamatosan velünk legyen, képesek leszünk még tisztábban látni és megérteni az imáinkra kapott válaszokat.

Megyek és cselekszem?

Az utolsó kérdés: Az imáimra kapott válaszoknak megfelelően alakítom az életemet? Megyek és cselekszem?

Tudom, hogy az Úr hallja és megválaszolja az imákat. Azt is tudom azonban, hogy ha folyamatosan imádkozunk, de nem hallgatunk a válaszokra és nem követjük azokat, akkor [az Úr] idővel nem lesz elérhető a számunkra. A Tan és a szövetségek 101:7–8 ezt írja:

„Lassúak voltak hallgatni az Úr, az ő Istenük hangjára; ezért az Úr, az ő Istenük lassú hallgatni az imáikra, hogy gondjaik napján megválaszolja azokat.

Békességük napján könnyedén vették tanácsomat; gondjuk napján azonban szükségszerűen utánam tapogatóznak.”

Amikor választ kapunk az Úrtól, bizalommal és magabiztosan kell tovább mennünk. Nem hiszem, hogy örül neki, amikor folyamatosan másik választ akarunk kapni, amikor már kaptunk egyet. Emlékeznünk kell arra, amit adott nekünk, és hittel aszerint kell cselekednünk.

Előfordul néha, hogy úgy érzem, nem akarok imádkozni?

Most pedig, ha megbocsátjátok, van még egy kérdés: Előfordul néha, hogy úgy érzitek, nem *akartok* imádkozni?

A 2 Nefi 32:8 ezt írja: „Mert ha hallgatnátok a Lélekre, aki imádkozni tanítja az embert, akkor tudnátok, hogy imádkoznotok kell; mert a gonosz lélek nem imádkozni tanítja az embert, hanem azt tanítja neki, hogy semmiképpen ne imádkozzon.”

Brigham Young elnök azt tanította: „Nem számít, hogy neked vagy nekem van-e kedvünk imádkozni. Amikor eljön az ideje az imádkozásnak, imádkozz! Ha nincs kedvünk hozzá, imádkozzunk addig, amíg meg nem jön” (*Discourses of Brigham Young*, sel. John A Widtsoe [1954], 44).

Kedves fiatal testvéreim, életetek egyik kiindulópontján álltok. Itt az új tanév, az új élmények, új kapcsolatok ideje – talán örökkévaló kapcsolatoké. Sok értelemben most kezditek az életeteket. Rengeteg fontos döntés előtt álltok. E fontos döntésekkel kapcsolatban Mennyei Atyánk sokat vár tőlünk. Elvárja, hogy tegyünk meg mindent, amit csak tudunk: gondolkodjunk, dolgozzunk és növeljük a képességeinket. Ha azonban hajlandóak vagyunk ezt az Ő módján tenni, kezébe helyezve az életünket, sokkal könnyebb lesz. És akkor jól döntünk majd.

A Kalauz a szentírásokhoz ezt írja: „Az ima célja nem Isten akaratának a megváltoztatása, hanem az, hogy olyan áldásokat biztosítsunk magunknak és másoknak, amelyek megadására Isten már eddig is készen állt, de kérnünk kel ahhoz, hogy el is nyerjük azokat” („Ima”, 89).

Csak annyit kell tennünk, hogy alázatosan Hozzá fordulunk, kérünk, majd pedig figyelünk és engedelmeskedünk. Röviden: az élet nem kell, hogy olyan nehéz legyen, mint amilyenné néha tesszük azt.

A 3 Nefi 18:18–20 ezt írja:

„Íme, bizony, bizony mondom nektek, mindig legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne kerüljétek kísértésbe; mert Sátán arra vágyik, hogy az övéi legyetek, hogy megrostálhasson benneteket, mint a búzát.

Mindig imádkozzatok tehát az Atyához az én nevemben.

És bármit kértek az Atyától az én nevemben, ami helyes, és hiszitek, hogy kapni fogtok, akkor íme, az megadatik nektek.”

Kövessük Nefi példáját! Forduljunk alázatos imában Mennyei Atyánkhoz! Nyerjük el a számtalan áldást, melyet csak a mi és családunk számára tartogat!

Tudom, hogy Isten él! Jézus Krisztus él! Ők mindannyiunkat ismernek. Mindannyiunkat szeretnek. Várnak ránk. Válaszként gyorsan forduljunk hát Hozzájuk alázatos imában! Jézus Krisztus nevében, ámen.